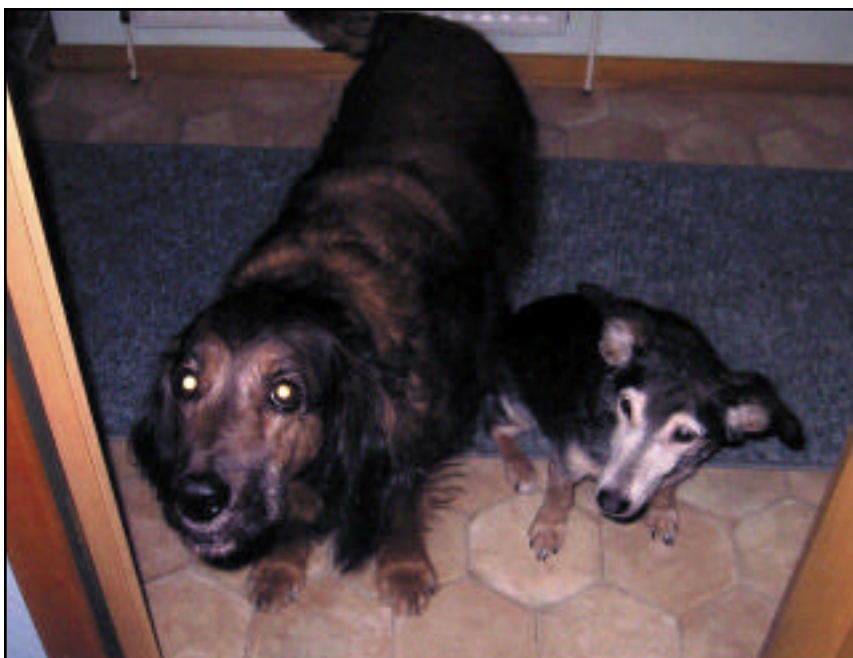

Dækker hundens ansvarsforsikring, hvis man passer en hund?

En principiel sag, der berører mange mennesker og hunde, er endt i retten. Er man "besidder" af en hund, hvis man passer den?

Og dækker hundeanvarsforsikringen i det tilfælde? Retten har sagt ja, men sagen er ikke endelig afgjort, før Landsretten har taget stilling. Indtil det er afgjort "positivt" for hundeejere og hundepassere, er det meget nødvendigt, at man er ekstra påpasselig, hvis man passer en hund for andre!

Af advokat Kirsten Maxen

Tjek og Tulle

Dyrefondets medlem, en ældre kvinde på førtidspension, har 2 små hunde - Tulle og Tjek, og kvindens datter, som bor i nærheden, har også 2 små hunde - Bernard og Molly.

Som i andre familier er både mennesker og dyr jævnligt sammen, og hundene er også altid med. Hvad enten besøget foregår i det ene eller det andet hjem.

Hundene er somme tider, dvs. måske en eller to gange om året, blevet passet natten over, hvis ejerne f.eks. skulle til fest og kom sent hjem.

Dette var også aftalen den gang, da kvinden blev bidt. Nemlig at hun og hendes mand skulle passe datterens hunde fra lørdag eftermiddag til søndag formiddag.

Søndag formiddag gik datterens hund Molly på 6 år lige pludselig amok og overfaldt hunden Tulle, som er 13 år.

Tulle's ejer ville naturligvis redde sin hund og forsøgte at skubbe Molly væk med sit ben. Men det resulterede i, at Molly sprang op og bed kvinden alvorligt i hånden.

Kvinden fik ødelagt tøj og tæpper på grund af blodpletter, og hun

har fået varigt men som følge af en alvorlig og permanent skade i hånden.

Molly blev efterfølgende aflivet, og Tulle har heldigvis ikke fået varige fysiske men af overfaldet.

Forsikrings-selskabets holdning

Sagen blev anmeldt til det forsikrings-selskab, hvor datteren - som ejer af Molly - havde tegnet den lovpligtige hundeanvarsforsikring.

Men forsikrings-selskabet afslog med det samme at betale, og det afslag blev begrundet med 2 forhold:

Forsikrings-selskabet sagde *dels*, at kvinden måtte anses for at være ejer/besidder af hunden Molly, fordi hun og hendes mand havde påtaget sig at passe Molly fra lørdag eftermiddag til søndag formiddag, og *dels* at kvinden ikke kunne få erstatning, fordi hun selv havde medvirket til skaden ved at forsøge at redde sin egen hund.

Begge disse to synspunkter er af stor interesse for alle hundeejere.

Hvad er forskellen på at være ejer eller besidder?

"Hundeloven" (Lov om hunde) anvender *ikke* begrebet *ejer*, men begrebet *besidder*. I hundeloven

tilbage fra forrige århundredskifte stod der ejer, hvilket senere er blevet ændret til besidder.

Denne ændring er efter min opfattelse indført med henblik på, at man ikke skal kunne undslå sig fra at betale erstatning, hvis man besidder en hund over en længere periode, men i øvrigt ikke er den formelle ejer af den.

Efter hundeloven skal *besidderen* sørge for, at hunden har halsbånd med navn og adresse på besidderen - samt at besidderen har ansvaret for hunden og skal erstatte de skader, som hunden måtte forvolde, og skal holde den ansvarsforsikret.

Det er dermed ikke ejeren, men *besidderen* af hunden, som har alle forpligtelserne efter hundeloven, og besidderen af hunden kan heller ikke få erstatning, selvom den formelle ejer har tegnet lovpligtig hundeansvarsforsikring.

Hvis man bliver anset for at være *besidder* af en hund, risikerer man dermed selv at skulle betale erstatning, hvis hunden gør skade på ting eller andre mennesker, fordi ejerens forsikring ikke dækker, men besidderen skulle selv have tegnet en forsikring.

Konsekvenserne af at blive anset for at være *besidder* af en hund, alene fordi man har påtaget sig at

passere den i mindre end 1 døgn, kan derfor være betydelige. Dels kan man ikke selv få erstatning, hvis hunden forvolder skader på ens egne ting eller person, og dels kan man risikere at skulle betale erstatning, hvis hunden forvolder person- eller tingsskade på andre, mens man passer den.

Medvirken til skaden eller egen skyld

Forsikringsselskabets andet synspunkt var, at kvinden ikke kunne få erstatning, for det var jo hendes egen skyld, at hun var blevet bidt. Hun kunne bare have ladet være med at forsøge at redde Tulle fra at blive alvorligt lemlæstet eller måske bidt ihjel.

Også dette synspunkt er bemærkelsesværdigt.

For efter Dyreværnsloven har man pligt til at forhindre, at dyr udsættes for smerte og lidelse, og efter hundeloven har man pligt til at forhindre hundekampe.

Sagens behandling ved retten

Min klient, der er førtidspensionist og i mellemtiden har mistet sin ægtefælle, fik heldigvis fri proces til at føre sagen imod forsikrings-

selskabet. Dette til trods for, at forsikringsselskabet forsøgte at forhindre hende i at få fri proces med henvisning til, at det var spild af skatteydernes penge.

Under sagen hævdede forsikringsselskabets advokat bl.a., at fordi kvinden og hendes nu afdøde ægtefælle ofte havde besøg af datteren og hendes hunde, så var hun at betragte som besidder af alle 4 hunde, og at hun i øvrigt heller ikke kunne få erstatning, fordi hun havde grebet ind i et hundeslagsmål.

Men heldigvis var retten ikke enig i de synspunkter.

Retten udtalte, at man *ikke* bliver besidder, fordi man passer en hund fra en aften til næste morgen. Retten sagde også, at man *ikke* kunne lægge vægt på, at hundene tidligere var blevet passet, men at hver pasningsperiode måtte betragtes isoleret.

Endelig udtalte retten også, at kvinden ikke havde udvist egen skyld eller selv accepteret at blive bidt, fordi hun forsøgte at redde sin egen hund.

Sagen er anket til Landsretten

Rettens dom er således meget glædelig for alle de hundeejere, som har været i samme situation, og som har oplevet et forsikringsselskab, der har afvist at udbetale erstatning.

Men sagen er desværre ikke slut, for forsikringsselskabet har anket sagen til Landsretten.

I en udtalelse til den lokale avis og i TV2's forbrugerprogram BASTA har forsikringsselskabet også truet med, at dommen vil få hundeforsikringspræmierne i alle landets forsikringsselskaber til at stige.

Dette er bemærkelsesværdigt. Af statistik fra Forsikringsoplysningen fremgår det nemlig, at forsikringsselskaberne i 2004 udbetalte kr. 56.231.000 i erstatninger under hundeforsikringen.

Men da der findes ca. 550.000 hundeejere i dette land, som har pligt til at tegne en lovpligtig hundeansvarsforsikring, som i gennemsnit koster ca. kr. 350 pr. år, så

Molly og Bernard

har de samme forsikringsselskaber altså fået en indtægt på ca. 192 millioner, hvoraf *kun ca. 1/3* er gået til udbetaling af skader.

Forsikringsselskaberne har – via den måde, hvorpå forsikringsselskaberne fortolker hundeloven – dermed sikret sig en ganske betydelig indtægt, som vel næppe har været politikernes mening med den lovpligtige hundeansvarsforsikring.

Landsrettens dom kan først forventes om ca. 1-1 1/2 år, og i mellemtiden bør man være ekstra forsigtig, hvis man påtager sig at passe en andens hund. Også selvom det kun er for nogle få timer!

Dyrefondet venter spændt på den endelige afgørelse - og er af den opfattelse, at en hunds ansvarsforsikring naturligvis bør dække, hvis man får sin hund passet af andre. I modsat fald må politikerne ændre "Lov om hunde" og i denne klart præcisere, hvor længe man skal passe en hund for at være "besidder", der overtager ansvarsbyrden over for skader forvoldt på andre, andres dyr og ejendele.

**Jan Nielsen, direktør
DYREFONDET**